№ 6. Dnia 13 Października 1933 r. Rok IX.

PIŃSKI PRZEGLĄD DIECEZJALNY

PISMO URZĘDOWE KURJI BISKUPIEJ.

Treść numeru:

AKTA STOLICY APOSTOLSKIEJ.

1) Bulla Papieża Piusa XI do Ks. Biskupa Niemiry.

Pius Episcopus, Servus Servorum, Dei.

Dilecto Filio Carolo Niemira, in Sacra Theologia Doctori, Ecclesiae S. Augustini in urbe Varsaviensi Praeposito, electo Episcopo titulari Taviano et hodierni Episcopi Pinskensis Auxiliari deputato, salutem et apostolicam benedictionem. Pro supremi apostolatus officio humilitati Nostrae commisso, quo universo christiano orbi praesidemus, curare debemus ut Sacrorum Antistites, iustis de causis, in dioecesibus potissimum territorii vastitate et fidelium numero praestantibus, habeant aliquando Auxiliares Episcopos, qui in pontificalibus exercendis aliisque pastoralibus muneribus obeundis validum sibi possint adiumentum praebere. Hisce autem Episcopis solet Apostolica Sedes aliquem conferre titulum illarum Ecclesiarum, quae virtutum splendore et religionis prosperitate olim floruerunt, etsi modo temporum vicissitudine et iniuria pristinam amiserint fulgentem gloriam. Volentes itaque Nos venerabilem Fratrem Casimirum Bukraba, hodiernum Cathedralis Ecclesiae Pinskensis Episcopum, idoneo donare adiutore, Te, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, in eius Episcopum Auxiliarem suprema Nostra auctoritate deputamus et constituimus, ut de eius consensu et licentia pontificalia exercere ceteraque pastoralia munera in urbe ac tota dioecesi Pinskensi obire possis ac valeas. De eorundem insuper Cordinalium consilio Te ad titularem Ecclesiam Episcopalem Tavianam, Metropolitanae Ecclesiae Ancyranae in Galatia Prima suffraganeam, per b. m. Goderici Kean Episcopi obitum in praesens vacantem, apostolica auctoritate eligimus eiusque Tibi titulum conferimus cum omnibus iuribus et privilegiis, oneribus et obligationibus sublimi huic dignitati inhaerentibus. Volumus autem et mandamus ut, ceteris impletis de iure servandis, antequam episcopalem consecrationem recipias, in manibus alicuius catholici Antistitis, gratiam et communionem Sedis Apostolicae habentis, fidei catholicae professionem emittere ac sueta iuramenta praestare iuxta statutas formulas, harumque exemplaria, Tui dictique Antistitis subscriptione ac sigillo munita, ad Cancellariam Apostolicam quantocius transmittere omnino te-

nearis. Tuam insuper maiorem commoditatem prae oculis habentes, Tibi indulgemus ut consecrationem episcopalem extra Urbem libere et licite recipere valeas a quocumque quem malueris catholico Antistite, assistentibus ei duobus aliis catholicis Episcopis, dummodo gratiam ipsi habeant et communionem cum Apostolica Sede. Venerabili itaque Fratri, quem Tu ad hoc elegeris, consecrationem ipsam Tibi inpertiendi munus ac mandatum per easdem praesentes Litteras committimus. Stricte vero praecipimus ut, nisi prius quae supra diximus professionem ac iuramenta emiseris, nec Tu consecrationem recipere audeas, nec eam Tibi impertiatur Antistes a Te electus, sub poenis, si huic Nostro praecepto contraveneritis. Volumus denique ut beneficium, quod in Ecclesia S. Augustini in Urbe Varsaviensi in praesens obtines, per hanc tuam ad episcopatum promotionem ad iuris tramitem vacet eiusque collatio Nobis et Apostolicae Sedi reservata maneat. Firmam autem spem fiduciamque concipimus fore ut, dextera Domini Tibi assistente propitia, Pinskensis Ecclesia per tuam cum suo Episcopo assiduam cooperationem tuumque studium fructuosum maiora in dies tum in spiritualibus tum in temporalibus incrementa suscipiat. Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo tertio, die vicesima sexta mensis Maii, Pontificatus Nostri anno duodecimo. = A. L. =

fr. Thomas Pius O. P. Card. Boggiani
Cancellarius S. R. E.

Humbertus Benigni Prop. Ap.

Hector Castelli Prop. Ap.

Dominicus Francini, Script. Aplicus.

Can. Alfridus Liberati
Canc. Apost. Adiutor a studiis.

„Expedita"
die vigesima septima mensis Iunii
Anno „duodecimo"
Alfridus Marini Plumbator.

Konsekracja J. E. Księdza Dr. Karola Niemiry, Biskupa tytularnego Tawji, Sufragana Pińskiego, odbyła się uroczyście dnia 15 sierpnia, w dniu Wniebowzięcia N. M. P., w Kościele Katedralnym w Pińsku.

Konsekratorem był J. E. Ksiądz Kazimierz Bukraba, Biskup Ordynarjusz Piński; współkonsekratorami byli: J. E. Ksiądz Biskup Bernard Dembek, sufragan Łomżyski, i J. E. Ksiądz Biskup Kazimierz Tomczak, sufragan Łódzki.

J. E. Ks. Dr. Karol Niemira urodził się 28 października 1881 r., wyświęcony na kapłana w 1911 r., po skończeniu Seminarjum Metropolitalnego Warszawskiego, wyjechał na wyższe studja do Rzymu, gdzie zdobył stopień Doktora Prawa Kanonicznego.

Po powrocie do Kraju zajmował kolejno stanowiska; defensora i sędziego prosynodalnego, oraz był proboszczem Archikatedry Warszawskiej z ramienia Kupituły.

Ostatnio zajmował stanowisko proboszcza parafji św. Augustyna na Nowolipkach w Warszawie, skąd został powołany przez Ojca Św. na wysoką godność Biskupa Sufragana Diecezji Pińskiej.

AKTA KURJI DIECEZJALNEJ.

2) Zalecenie J. E. Księdza Biskupa Sufragana w sprawie Dnia Misyjnego.

Z polecenia J. E. naszego Pasterza zechcą Wielebni Księża zapoznać się z treścią, podanej niżej odezwy Arcybiskupa Salottiego, by wiedzieć, jak technicznie zorganizować Dzień Misyjny przypadający na przedostatnią niedzielę października t. j. 22.

Na tydzień przedtem, w niedzielę, należy pouczyć wiernych, że w dniu Misyjnym 22 października wierni modląc się o nawrócenie pogan, mogą pod zwykłymi warunkami dostąpić w ten dzień Odpustu Zupełnego, który ofiarować można za dusze w czyśću cierpiące.

We wszystkich Mszach tego dnia dodać należy trzecią oracją pro propagatione fidei, a kazanie wygłosić na temat misyjny, zachęcając przy tem do ofiarności na rzecz misji i do zapisywania się na członków Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary.

Zebrane ofiary podczas sumy winny być przesłane za pośrednictwem Księży Dziekanów do Kurji Biskupiej.

Modlitwa i jałmużna, propaganda i apostolstwo, prace i cierpienia tego dnia będą pobożnym dowodem naszej wdzięczności wobec Boga za wiarę, jakiej nam Bóg udzielić raczył.

Prosić zatem będziemy w dniu tym, aby wszyscy niewierni wszelakiego szczepu i barwy opuścili swe zatrute pastwiska i przeszli do owczarni łaski i miłości i w Kościele Katolickim uznali Mistrzynię niezachwianą prawdy prowadzącej narody na drogę najzdrowszego i najwspanialszego postępu.

Wikarjusz Generalny Biskup Sufragan
† NIEMIRA

Odezwa Jego Ekscelencji Księdza Arcybiskupa Salotti'ego na Dzień Misyjny roku 1933.

Światowy dzień Misyjny zwracał myśl naszą najpierw na liczne a tak gorliwe i hojne dusze nie potrzebujące osobnej odezwy, aby godnie służyć Apostolstwu Katolickiemu. Wiedzą one dobrze, że tytuł apostoła nie jest tylko tytułem honorowym, ale przedewszystkiem wskazuje on na święty obowiązek współpracy nad ustawicznem szerzeniem wiary św. na świecie i w tym celu bezprzestannie i z radością ofiarują one Zwiastunom Ewangelji swe prace a przez to wlewają pociechę w ich smutki, zmniejszają ich cierpienia i bez wytchnienia oraz z niewzruszoną odwagą przygotowują w sercach niewiernych zwycięstwo wiary i podboje łask Bożych.

Do tych wielkodusznych zastępów należą dyrektorzy krajowi i diecezjalni czynności misyjnej, komitety (koła) parafjalne, członkowie Misyjnego Związku Duchowieństwa, członkowie Papieskich Dzieł Misyjnych oraz wszyscy ci, którzy nie mogą sposobem czynnym przyjść misjom z pomocą i dlatego z wielką radością ofiarują zasługi codziennych swych modlitw i swych bądź wiadomych bądź ukrytych cierpień.

Święta Kongregacja Propagandy pragnie coraz lepiej odpowiadać koniecznym zapotrzebowaniom Światowego Apostolstwa i w tej myśli błogosławi kapłanom i wiernym, którzy duchowo codziennie pozostają u boku Zwiastunów Ewangelji św., dzieląc z nimi swe cierpienia i zasługi. Ona pragnie coraz więcej podnieść ostateczną organizację współpracy misyjnej rozwijającej się wedle mądrych zarządzeń i pracy metodycznej dyrektorów krajowych i diecezjalnych oraz komitetów (kół) parafjalnych jakoteż przez współpracę wszystkich zelatorów i zelatorek, którzy chcą wiernym uprzystępnić wolę Ojca Św. wobec najświętszej z Krucjat.

Trzeba atoli, abym w charakterze Sekretarza Św. Kongregacji Propagandy, jako też Prezydenta Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary przemówił o przyszłym Dniu Misyjnym, mającym być tak zapoczątkowaniem jako też zakończeniem czynności organizacyjnej roku misyjnego. Dzień Misyjny nazwałem zapoczątkowaniem dlatego, albowiem myśl organizacyjna szeroko z powodu tej okazji założona stawa się cennem nasieniem dającem dobre owoce w sumieniach chrześcijańskich, umocni organizację będącą już na dobrej drodze urzeczywistnienia i pozwoli na wszczęcie nowych metod współpracy, więcej odpowiadających naszym czasom; nazwałem go także *zakończeniem*, dlatego że Dzień Misyjny daje wiernym świata całego dobrą sposobność, ażeby składali liczne i pełne snopy zebrane na polu ich pracy apostolskiej.

Odtąd wszyscy uznawać będą powody wskazujące na święty obowiązek coraz gorliwszego obchodzenia Dnia Misyjnego, a dusze prawdziwie chrześcijańskie przyjmą je bez roztrząsania. Wystarczy mi podkreślić po krótce rozmaite strony Apostolstwa Misyjnego, bo jest ono *chrześcijańskie, ludzkie i cywilizacyjne*, aby dobrze zrozumieć dokładny obowiązek przynoszenia temu Dniowi rzeczywistszą i pełniejszą daninę.

* * *

Z punktu widzenia chrześcijańskiego jest to koniecznością porządku Bożego, jasno przez Mistrza w uroczystej godzinie swego Wniebowzięcia wypowiedzianą w następujących słowach: „Idźcie, nauczajcie...” Nie jest to rada ale rozkaz, a te słowa znalazły u jednego pisarza chrześcijańskiego znakomite tłumaczenie:

„Kto upuści na ziemię słowo Ewangelji, staje się tak samo winnym, jak upuszczający na ziemię cząstkę Hostji konsekrowanej".

Misjonarze jakiegobądź języka, kraju, czasu z czcią zebrali testament Mistrza i nie szczędzili trudów, aby go obrócić w czyn, ale trudną drogę podboju ewangelicznego znaczyli potem, łzami i krwią. Imiona ich znaczone są w dziejach chrześcijaństwa i księdze żywota niezatartemi głoskami, a tem więcej świecą, im więcej oddalają się od swego początku. Dzisiaj zaś, kiedy się uważa, że Kościół utracił wiele z swej żywotności i nie uwidacznia heroizmu pierwszych wieków, czyż nie jesteśmy raczej uczestnikami prawdziwej wiosny pełnej rozkwitu wyczynów heroicznych atletów, którzy w krajach misyjnych odnawiają chwile wyznawców wiary?

Ich ofiarność w swej radosnej piękności przypomina nam myśl Fryderyka Ozanama, że wierni nie powinni pozostawać w bezczynności, podczas gdy misjonarze pozwalają się zmleć przez dzikie zwierzęta lub też cierpliwie znoszą zmęczenia wszelkiego rodzaju, a nieraz stają się w krajach niewiernych męczennikami istniejącego dotąd fanatyzmu.

* * *

Z punktu widzenia ludzkiego Dzień Misyjny jest uroczystym objawem prawdziwej i rzetelnej jedności. Tak uczeni jakoteż pragnący zarobków wiele próbowali, aby uczynić wyłom w powszechnej wierze o wspólnem pochodzeniu ludzkości. Dla zysku chciano usprawiedliwić niewolnictwo, pracę przymusową, wykorzystanie ludów o niższej cywilizacji a wszystko to znajdowało zawsze jaknajsilniejsze w Kościele Świętym przeciwieństwo. Misje katolickie są najgodniejszą i najwymowniejszą odpowiedzią tym, którzy zaprzeczają powszechnemu braterstwu.

Misje w rzeczywistości przedstawiają wielkie użycie bogactw materjalnych ale przedewszystkiem sił duchowych i moralnych, aby najodleglejszym i najwięcej potrzebującym ludom nieść pomoc, dać najsłodszą wieść miłosierdzia i przypomnieć o wielkości duszy, o jakiej na tej ziemi nie słyszano.

Dzień Misyjny staje się urzeczywistnieniem pierwiastków dobroci ludzkiej, albowiem światłość rozszerza się w ciemnościach, cierpiącym niesie ulgę, serca rozszerzają się niezwykłemi nadziejami i odczuwa się powiększenie płomyka miłości powszechnej i czystej, przeznaczonej dla uwiecznienia się w Bogu, Ojcu całej ludzkości.

* * *

Pod względem zaś cywilizacji Dzień Misyjny jest prawdziwem dobrodziejstwem.

Nie podobna nie uznać dobrodziejstw prawdziwej cywilizacji, jaką uczeni przedstawiają na podziw świata, mianowicie zmniejszając odległości nas dzielące i poddając siły i moce przyrodzone panowaniu człowieka. Tymczasem mogą te dobrodziejstwa zbyt prędko przemienić się w narzędzia gwałtu i zniszczenia, stając się przyczyną straszniejszych i okrutniejszych wojen, będących obrazą ludzkości i opłakanym powrotem do barbarzyństwa.

Najszlachetniejszą formą cywilizacji jest bez wątpienia niesienie ludom dobrodziejstw Ewangelji, jaka się streszcza w skarbach prawdy, miłosierdzia i łaski, pochodzących z Odkupienia zdziałanego przez Chrystusa Pana.

Nasi misjonarze są bezinteresownymi sprawcami wysokiej formy cywilizacji a ta wysoka forma cywilizacji znajduje ośrodki swego szerzenia w Misjach Katolickich, których dzieje od wieków mieszają się z dziejami cywilizacji. Cywilizacja, jaką Apostołowie w swej wielkoduszności szerzą, nie przemocą, która w jednej chwili może zmarnować zdobycze wielu wieków nauki i pracy, ale pokojową bronią miłości i słowa; szerzą ją nie zabijając, lecz umierając, nie mszcząc się, lecz przebaczając, zawsze przejęci pragnieniem, aby zrodzić w ludach zmysł godności i obowiązku i aby je połączyć węzłami braterstwa chrześcijańskiego, miłością i pokorą.

* * *

Skoro prawdy wyżej wymienione są zupełnie jasne, nie mniej jasne i dokładne są cele Dnia Misyjnego. *Modlitwy, powołania, ofiary,* oto cenna troistość będąca przedmiotem bezprzestannych trosk Benedykta XV i która nie przestaje być przedmiotem ojcowskiej miłości Piusa XI, obecnie nam panującego. Kapłani i wierni wiedzą, jak zapewnić Apostolstwu Misyjnemu to potrójne bogactwo, którego elementy są nierozdzielne i nie dadzą się zastąpić, a to nietylko dlatego, że w ich całości nie znajdzie się równych, lecz jeszcze dla tego i przedewszystkiem dlatego, że one są cudownem źródłem, z jakiego pochodzą najpiękniejsze podboje ewangeliczne.

Pozostawiam inicjatywie Dyrektorów Krajowych i Diecezjalnych troskę o ułożenie programu tego wielkiego Dnia. O co zaś przedewszystkiem chodzi jest to, aby dnia 22 października ***żadna parafja*** nie wstrzymywała się od obchodu misyjnego i nie pozostała bezczynną: zupełne wstrzymanie się i zupełna bezczynność jest ucieczką, w chwili walki, jest niedającą się wybaczyć zdradą wobec Kościoła i Cywilizacji. W każdej parafji na świecie, w każdem środowisku, wielkiem lub małem, gdzie istnieje czynność chrześcijańska, musi też szeroko szerzyć się idea misyjna za pomocą prasy i żywego słowa, a to jest obowiązkiem proboszczów oraz warunkiem nieodzownym zespołu wiernych. Jest rzeczą bardzo dobrą, jeżeli dnia tego urządza się Komunję Generalną i godzinę adoracji Eucharystycznej Misyjnej. Co do ofiar zwykłych zbieranych przy wejściu lub wewnątrz kościoła istnieją jeszcze najrozmaitsze sposoby, które znajdują zawsze dobry odźwięk u wiernych. *Nie trzeba tylko zapominać, że wszystkie ofiary dnia tego* w jakiembądź miejscu lub w jakimbądź kościele na misje *zbierane, są jedynie przeznaczone dla Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary.*

Starajmy się zatem jaknajlepiej ze wszystkich sił naszych urządzić przyszły Dzień Misyjny. Niech nie będzie takiego, któryby się ociągał od tej szlachetnej i dobrej pracy. Niech się znajdą ludzie, którzyby przygotowali Dzień Misyjny we wszystkich parafjach oraz kaplicach rozrzuconych w najwięcej odległych i trudno przystępnych miejscach. Oby zelatorzy i zelatorki komitetów (kół) misyjnych, które mają się wszędzie utworzyć, podwoją swe siły i staną się prawdziwie duszami apostolskiemi. Niechaj członkowie Akcji Katolickiej a mianowicie tak męska i żeńska młodzież dokładają jaknajwięcej swej wiekowi tak właściwej i pięknej dla tej wielkiej sprawy gorliwości. *„Wszyscy wierni dla wszystkich niewiernych!"* oto cele Dnia Misyjnego.

„Zmobilizować wszystko i wszystkich a tak zapewnić dobry skutek" oto hasło, jakie podaję ojcowskiemu sercu Biskupów, gorącej gorliwości kapłanów, tak świeckich jako też zakonnych, wielkoduszności wiernych świeckich, ażeby wszyscy dołożyli ręki do osiągnięcia dobrego skutku Dnia Misyjnego, który stanie się potężną dźwignią, dla walczących misjonarzy, pracujących na dalekich płaszczyznach i w wysuniętych okopach, którzy w cichości i ofierze przygotowują nieśmiertelne zwycięstwo dla Chrystusa-Króla.

Tego roku mija dokładnie dziewiętnaście stuleci od chwili, gdy na górze Kalwarji Dobroć Boża spełniała dzieło Odkupienia Świata. W tym roku świętym obchodzimy tak wiele pamiątek a mianowicie ustanowienie Najświętszego Sakramentu i Kapłaństwa, Wniebowstąpienie Mistrza do nieba po Jego dokładnem przykładnem przykazaniu danem pierwszym misjonarzom, Zstąpienie Ducha św. a tem samem zapoczątkowanie życia Kościoła św. i pierwsze kazanie apostolskie, oto prawdy, dla jakich w swej wysokiej pobożności Pius XI ogłosić raczył nadzwyczajny Jubileusz.

Czy znalešćby się mogły powody więcej przynaglające i okoliczności dogodniejsze, aby z gorliwością obchodzić Dzień Misyjny?

Modlitwa i jałmużna, propaganda i apostolstwo, prace i cierpienia będą dnia tego pobożnym dowodem naszej wdzięczności wobec Boga za Wiarę, jakiej nam Bóg udzielić raczył. Prosić zatem będziemy, aby wszyscy niewierni wszelkiego szczepu i barwy opuścili swe zatrute pastwiska i przyszli do owczarni łaski i miłości i w Kościele Katolickim uznali Mistrzynię niezachwianą prawdy prowadzącej narody na drogę najzdrowszego i najwspanialszego postępu.

† Karol Salotti
Arcybiskup tytularny z Filippopolis w Tracji, Sekretarz Św. Kongregacji Propagandy, Prezydent Papieskiego Dzieła Rozkrz. Wiary.

Ks. Franciszek Carminati
Sekretarz generalnej Wyższej Rady Pap. Dzieła Rozkrzewiania Wiary.

Na dzień misyjny poleca się następujące książki:

1. **Trzy godziny adoracji Najśw. Sakramentu za misje** *Ks. H. Fischner S. V. D.* — Górna Grupa (Pomorze) 1932.

2. **Udział Polski w dziele misyjnem** — 2,80 zł. *Centrala Misyjna* — Poznań, Al. Marcinkowskiego 22.

3. **Propaganda Misyjna — 1,50.** *Centrala Misyjna* — Poznań, Al. Marcinkowskiego 22.

4. **Światło niećmy** — 1,00 zł. *XX. Salezjanie* — Warszawa, Lipowa 14.

Pisma Pasterza Diecezji.

3) Do Wielebnego Duchowieństwa Diecezji.

Komitet Obywatelski Pożyczki Narodowej w Warszawie wydał w dn. 7 września b. r. odezwę do całego społeczeństwa Państwa Polskiego, nawołującą wszystkich do ścisłego obowiązku podpisania Pożyczki Narodowej.

Każdy z nas, w myśl wskazań tej odezwy, powinien przyjść Państwu z pomocą, składając deklarację na subskrypcję Pożyczki Narodowej.

Duchowieństwo Katolickie zawsze odznaczało się ofiarnością na rzecz Ojczyzny. — Mam nadzieję, że i w obecnej chwili wszyscy damy dowód przywiązania i miłości ku swej Ukochanej Ojczyźnie. — Przeto wzywam Was, Bracia Najmilsi, byście chętnie pośpieszyli do podpisania Pożyczki Narodowej w miarę swych sił i możności.

Jednocześnie polecam Wielebnym Księżom zachęcić z ambon swych wiernych do podpisywania pożyczki.

Pińsk, d. 20 września 1933 r.

L. 3984/33. *† KAZIMIERZ Bp.*

Z Wikarjatu Generalnego.

4) Okólnik do W. Duchowieństwa Diecezji.

W wykonaniu polecenia J. E. naszego Pasterza Kurja Diec. komunikuje co następuje:

W celu usunięcia nieporozumień podaje się do wiadomości Wielebnego Duchowieństwa, że na mocy porozumienia między Ministerstwem W. R. O. P. i Pasterzem Diecezji została podpisana suma globalna pożyczki narodowej, równającą się poborom jednomiesięcznym Duchowieństwa, spłacana przez sześć miesięcy ratami.

Przypadające sumy będą potrącane przy wypłacie poborów w wysokości stosownie do pobieranej pensji.

Ponieważ Komisje lokalne zwracają się do Duchowieństwa, wyznaczając Im kwoty, jakie każdy Duchowny ma według nich obowiązkowo płacić, należy na to żądanie odpowiadać, że pożyczka jest dobrowolną i że Duchowieństwo ze swoim Biskupem na czele wnosi subskrypcję wprost do Ministerstwa W. R. i O. P.

Informacja powyższa bynajmniej nie krępuje w niczem Wielebnego Duchowieństwa, gdyby było w możności ponadto jeszcze wobec posiadanych środków pożyczkę indywidualnie podpisać, owszem — jak to było w odezwie — niniejszem do tego się zachęca.

† Niemira
Wikarjusz Generalny Biskup Sufragan.

Pińsk, dnia 26 Września 1933.
L. 4186/33.

5) Okólnik do Wielebnego Duchowieństwa Diecezji.

Kurja Diecezjalna niniejszem zawiadamia WW-nych IM. Księży, że stosownie do otrzymanej od Komisji Papieskiej w Warszawie informacji, na podstawie zarządzenia Władz państwowych — od 1-go Października bieżącego roku wszystka korespondencja kuryj diecezjalnych, XX. dziekanów, proboszczów, sądów duchownych, seminarjów i t. p. musi być opłacana, jak korespondencja prywatna.

Jednakże Księżom Proboszczom, prowadzącym księgi i akta stanu cywilnego, przysługuje prawo przesyłania papierów urzędowych, tyczących się *wyłącznie aktów stanu cywilnego*, za bezpłatnemi znaczkami pocztowemi, dostarczanymi przez starostwa. WW-ni IM. Księża Proboszczowie winni przeto zażądać od starostw znaczków pocztowych bezpłatnych dla powyższego culu, i w razie napotkania trudności, w otrzymaniu tychże, raczą Oni poinformować o tem Kurję, ewentualnie bowiem kwestja ta musiałaby być uregulowaną w drodze porozumienia Komisji Papieskiej z Władzami państwowemi.

(—) Ks. N. Tarasiewicz
Prałat, Wikarjusz Generalny.

Pińsk, dn. 28 Września 1933 r.
L. 4213/33.

Z Kancelarji Kurjalnej.

6) **Okólniki**

Do Wielebnych Księży Proboszczów Diecezji.

Z polecenia J. E. Księdza Biskupa Ordynarjusza Kurja Diecezjalna przesyła w załączeniu kwestjonarjusz w sprawie organizacji III Zakonu na terenie Diecezji, oraz zarządza, by Wielebni Księża Proboszczowie w przeciągu 2 tygodni wypełnili ankietę, przesyłając 2 egzemplarze tejże do Kurji, jeden natomiast zachowując w archiwum parafji.

Niektórzy Ks. Ks. Proboszczowie nadsyłają listy do Kurji Diecezjalnej bez znaczków pocztowych, narażają siebie albo Kurję na podwójne opłacanie przesyłki korespondencyjnej. Uprasza się W. W. Ks. Ks. o ściśle przestrzeganie okólnika z dnia 28 września b. r. L. 4213/33.

W sprawie znaczków urzędowych dla przesyłania korespondencji urzędowej, dotyczącej aktów stanu cywilnego, Kurja Diecezjalna zwróciła się do Województw z prośbą o przydzielenie takowych W. W. Ks. Ks. Proboszczom przez miejscowe Starostwa.

(—) Ks. Br. Kiełbassa
Kanonik, Kanclerz Kurji.

Pińsk, dnia 22 Września 1933 r.
L. 3972/33.

Z Wydziałów Kurjalnych.

7) **Odezwa J. W. Dyrektora Diecezjalnego Papieskich Dzieł Misyjnych.**

Do Przewielebnych IMĆ. XX. Proboszczów i prefektów Diec. Pińskiej.

W myśl rozporządzenia Ojca św. z dnia 16 kwietnia 1926 roku, przedostatnia niedziela października na całym świecie ma być obchodzoną we wszystkich kościołach katolickich jako dzień modlitwy i propagandy na rzecz misyj.

Niedziela ta w tym roku wypada 22-go października.

Prezydjum P. D. Rozkrzewiania Wiary prawdopodobnie już rozesłało, a przynajmniej wkrótce przyśle do wszystkich XX. Proboszczów ulotki, afisze, oraz inny materjał propagandowy.

Na tydzień przed tą niedzielą, t. j. już 15-go paźdź., należy pouczyć parafjan na co jest przeznaczona przedostatnia niedziela października. Wierni w dniu tym modląc się o nawrócenie pogan, mogą pod zwykłemi warunkami (spowiedź i komunja Św.) dostąpić odpustu zupełnego, który ofiarować można za dusze w czyścu cierpiące.

We wszystkich Mszach św. w dniu 22/X jak to już jest zaznaczone w rubryceli, należy dodać orację pro propagatione fidei, kazanie wygłosić na temat misyjny, oraz zachęcić wiernych do zapisywania się na członków Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary. Szczególniejszą uwagą na to zwrócą XX. proboszczowie tych parafij, gdzie to zbożne Dzieło dotychczas nie istnieje.

Jeżeli ktoś z parafjan nie może opłacać całkowitej sumy rocznej na rzecz tego Dzieła niech płaci ile może, ale nich należy, bo oprócz jałmużny pieniężnej, potrzebne są *modlitwy* nasze na rzecz misyj.

Ze wszechmiar byłoby dobrem urządzić w dniu tym specjalny obchód misyjny lub akademję z referatem, deklamacjami, śpiewami itd. Chodzi bowiem o to, by w wiernych pogłębić ideę misyjną.

Wszystkie składki zbierane tego dnia przeznaczone są na misje wyłącznie dla P. D. Rozkrzewiania Wiary. Odesłać je należy niezwłocznie, z zaznaczeniem celu, do Dyrekcji Diec. P. D. R. W., konto P. K. O. 81,614.

Powyżej została przytoczona odezwa J. E. Ks. Arcybiskupa Salotti'ego, prezydenta Pap. Dz. Rozkrzewiania Wiary, na dzień misyjny w b. r., oraz bardzo ważne wyjaśnienie w sprawie przywilejów, dla kapłanów posiadanych z racji przynależności do Papieskich Dzieł Misyjnych, o których każdy z WW. księży powinien wiedzieć.

Na zakończenie jedno przypomnienie. Konto P. K. O. Pap. Dzieła Rozkrzewiania Wiary Pińsk, ***Nr. 81,614 służy wyłącznie dla sum przekazywanych na rzecz Papieskich Dzieł Misyjnych*** (P. D. Rozkrzewianie Wiary, P. D. Św. Piotra Ap., Unio Cleri pro missionibus i P. D. Św. Dziecięctwa Jezus). przeto uprzejmie proszę nie przysyłać na nasze konto żadnych innych składek (np. na Uniwersytet Lubelski, Świętopietrze, na grób Zbawiciela, albo na bazylikę morską w Gdyni(!), gdyż niepotrzebnie naraża na koszta i pracę, związaną z przekazywaniem tych sum na właściwe konta.

Ks. Michał Krzywicki
Dyrektor Diecezjalny Papieskich Dzieł Misyjnych.

8) **Wyjaśnienia Wyższej Rady Generalnej Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary.**

Pontificium Opus
A Propagatione Fidei
Consilium Superius Generale
Prot. Nr. 1972/33.

Roma (106), 23, Ago. 1933
Palazzo di Prop. Fide Piazza di Spagna 48.

Consilium Superius Generale Pont. Operis a Propagatione Fidei in coetibus plenariis diebus 26, 27, 28 mensis aprilis 1933 habitis, Praesidem rogavit ut omnibus Directoribus Nationalibus, suo tempore, litteras mitteret ad illustrandum S. Paenitentiariae decretum „Consilium suum persequens".

Huic desiderio Praeses libenter adnuens, decreto studiose perspecto et S. Paenitiaria consulta, haec exponere opportune decerbit:

1) Decretum „Consilium suum persequens" tantummodo a die prima mensis aprilis 1933 pro lege valet.

Nulla ergo facultas abrogatur, nullumque indultum, a quacumque nostra associatione ante decreti evulgationem legime consessum. Aliis verbis, sacerdotes qui nostris associationibus (scilicet: Unio Cleri pro Missionibus, et Opera a Propagatione Fidei, a S. Petro Apostolo et S. Infantiae) nomen deberunt ante diem primam mensis aprilis 1933, adhuc uti posunt omnibus facultatibus et indultis in decreto recensitis, dummodo onera ab associationibus imposita fideliter adimpleant.

2) Non omnes facultates vel indulta abrogantur a decreto, sed tantummodo quae sequuntur, nempe facultates a) benedicendi devotionis obiecta eisque Indulgentias Apostolicas aut Sanctae Birgittae, ut aiunt, adnectendi; — b) benedicendi coronas easque (quamque pro sui modo) Indulgentias ditandi — c) benedicendi crucifixos ad lucrandas Indulgentias pio Viae Crucis exercitio pro legitime impeditis adnexas necnon ad plenariam indulgentiam acquirendam — d) impartiendi benedictionem popalem in fine concionum — e) concedendi indultum, quod dicunt, altaris privilegiati personalis.

3) A die prima mensis aprilis 1933 sacerdotes qui hac vel illa ex supra recensitis facultatibut aut hoc vel illo ex supra memoratis indultis augeri cupiunt, desideratam gratiam nonnisi *directe atque immediate* a S. Paenitentiaria obtinere possunt, oblatis toties quoties peculiaribus proprii Ordinarii ad rem litteris commendatitiis.

Sacerdotes tamen qui associationibus nostris posthac nomen dabunt, petitione S. Paenitentiariae deferre possunt per Nationalem Directionem respectivae associationis, oblatis peculiaribus proprii Ordinarii litteris commendatitiis.

4) *Responsa ad proposita dubia:*

a) D. An clericus Seminarista, qui nomen dedit Unioni Cleri pro Missionibus ante decreti evulgationem frui possit facultatibus in decreto recensitis vix oum Ordinis sacramentum suscipiat et ad sacramentales confessiones audiendas adprobetur.

R. Negative. Urget desideratam gratiam a S. Paenitentiaria vel directe, vel per Directionem Nationalem Piae Unionis obtinere, oblatis peculiaribus proprii Ordinarii litteris commendatitiis.

b) D. An sacerdos qui, adprobatione ad sacramentales confessiones audienda carens, Piae Unioni Cleri pro Missionibus nomen dedit ante diem primam mensis aprilis, uti possit facultatibus in decreto numeratis statim ac, decreto evulgato, adprobationem obtineat.

R. Affirmative.

Powyższe wiadomości najuprzejmiej przesyłając pozostaje z wyrazami głębokiego szacunku

sługa w Chrystusie
X. K. BAJEROWICZ.

Kronika diecezjalna

9) **Nominacje.**

1. Ks. Dr. Aleksy Petrani na Wice-Rektora Semin. Diec. Wyższego w Pińsku i na Profesora Prawa Kononicznego Łac. i Wschod.
2. Ks. Dr. Józef Kozłowski — na Profesora Teologji Moralnej i Liturgiki w Seminarjum Wyższem w Pińsku.
3. Ks. Alfred Komorski — na p. o. Proboszcza do Beździeży.
4. Ks. Roman Tadrowski — na Wikarjusza do Bielska Podlaskiego.
5. Ks. Mieczysław Marcoń — pozostawiony na dotychczasowem stanowisku Wikarjusza ad universitatem causarum kościoła Płaskowickiego z rezydowaniem w Zaostrowieczu, z zaanulowaniem tranzlokacji do Beździeży.
6. Ks. Ludwik Brauer — ze względu na stan zdrowia zwolniony ze stanowiska Proboszcza parafji Stołowicze, z udzieleniem bezterminowego urlopu zdrowotnego.

Redaktor X. Michał Rutkowski. Drukarnia Diecezjalna w Pińsku, ul. Kościuszki 46.